

Un desig inimaginable

Era un dia normal, els ocells cantaven, tot semblava normal, fins que de sobte un nen que es diu Àlex va tenir un gran somni i va fer que tothom ho sàpigues, perquè va cridar: —AHHHHHHHHH!

—Què passa Àlex ?— va dir la seva mare mentre entrava a l'habitació de l'Àlex.

—Vull ser un pirata !!!

Un pirata?— va dir la mare amb molts dubtes.

—Si mare, un pirata

—Però tu estàs boig!— va dir sorpresa— si els pirates són una llegenda!

—Però mare, si al poble hi ha pirates !

—Pirates? On?

—Les persones que protegeixen el poble-

—Aquells nois? Si són uns simples mariners!

— No mare, si ells mateixos m'ho van dir

—Els t'ho van dir? Segurament estaves somiant i no te n'havies adonat! Perquè amb els somnis tan especials que estàs tenint, no m'estranya!

A l'hora d'anar al col·legi l'Àlex estava una mica trist, però no molt. El pitjor de tot va ser quan va arribar al col·legi, que l'hi va explicar als seus amics el seu gran somni. L'Àlex pensava que estarien d'acord, però pensaven igual que la seva mare.

— Mai seràs un pirata - deien rient-se.

— A més— va dir un d'ells— els pirates no existeixen!— va dir amb un to molt exagerat.

El dia no li va anar molt bé, perquè amb el que li va dir la seva mare i els seus amics, no estava gaire content.

Però igualment va continuar intentant complir el seu somni.

Uns dies després, el seu pare va tornar amb unes molt bones notícies, va dir:

— família tenim un vaixell ! — va dir amb un somriure a la cara.

— I d'on las tret, aquests vaixells?— va preguntar la mare de l'Àlex.

— Doncs bé, un cosí meu me l'ha donat.— I perquè te l'ha donat?

—Perquè ell és un gran col·leccionista de vaixell en miniatura a dins d'una ampolla, i m'havia dit que per luxe seu es va comprar els seus dos vaixells en miniatura

preferits, però en comptes dels de miniatura es va comprar uns reals...

—Però t'he preguntat com has aconseguit aquest vaixell, no que el teu cosí és una mica estúpid a l'hora de comprar coses!— va dir interrompent al pare.

— Deixa'm acabar si us plau.

—Bé, com deia, es va comprar uns reals, però no se'n va adonar i va comprar el mateix vaixell dues vegades, en comptes de dos diferents.

— I que farem amb el vaixell?

— No ho sé.

— I una cosa, on està l'Àlex, que fa temps que no ho veig.

— És veritat, on estarà?

L'Àlex estava a la biblioteca pensant en una llegenda que va llegir allà, sobre el poble, deia que hi havia una vall de pirates vius de fa més de mil anys.

Una nit va agafar el vaixell del seu pare. Perquè va pensar que la millor manera d'arribar a la vall seria anar en vaixell. Llavors va anar cap a la vall dels pirates. Va trigar unes 10 hores a arribar. Va arribar a la vall dels pirates on li van ensenyar a ser un pirata com ells.

Vint anys després l'Àlex torna al seu poble, està tan canviat que els seus amics no saben qui és, els seus pares tampoc sabien qui era. L'Àlex és feliç ara amb la seva família.

Mauro Cornejo Velázquez